

Mihályi Molnár László

„Emlékezés egy nyár-éjszakára”

(Száz év múltán a Felvidéken)

*„Isten-várón emlékezem
Egy világot elsüllyesztő,
Rettenetes éjszakára”*

Vannak a világban olyan térségek, mint például a Kárpát-medence, amelyet különös kegyelemmel jelölt és áldott meg a Mindenség Ura, Istene, hogy benne az élet lelki gazdagságban kiteljesedhessék.

És vannak szent helyek, mint Csíksomlyó, ahol a tévelygő ember utat és célt találhat, a kóborló lélek megvilágosodhat, ahonnan az eltévedt bárány megtérhet, hazatalálhat, megláthatja és szeretetében fogadhatja testvéreit, újra felismerheti felnevelő édesanyját. Főleg, ha erőszakkal szakították el tőle gonosz mostohák! Mindenki tanulhat általa, másként találhat önmagára, valódi értékeire, és szebben, jobban, tisztábban és hitelesebben láthatja utána a világot. Legyen az egyszerű halandó vagy őzsentsége, a pápa.

Többször jártam Csíksomlyóban, és maradandóan a hatása alatt élek. Tisztábban, hitelesebben, mélyebben, reményteljesebben hiszem, hogy velünk az Isten, hogy népünk évezredek keresztútjának célja és üzenete van: feltámadás és megmaradás! Ezért is hiszem, tudom és vallom, hogy a trianoni ítéletet, amit sunyi haszonlesők terveztek el, félrevezetett bírakkal döntöttek el, és parancsszóra nevelt végrehajtókkal végeztettek el, csupán megtisztulásunkra és megerősödésünkre mérte ránk a Mindenható. Mert akikre nagy feladatokat bíz, azokra nagy terheket is rak. És ezért nem jöhet létre összefogás és egység a nemzet megtérése és lelki megtisztulása nélkül. A nemes bor és az erős acél is előbb megszabadul a salaktól, hogy küldetését betölthesse. És megtérni soha nem késő, amíg itt vagyunk.

Mert az Istennek célja van velünk! Az ő feltétlen elfogadása, valamint napja és neve tiszteletének parancsolata után a tízparancsolatban szüleink tiszteletére, vagyis véreink s általuk hagyományaink, kultúránk, nyelvünk megbecsülését várja el tőlünk elsősorban: „Tiszteld atyádat és anyádat!” Mi magyarként lettünk keresztények, és keresztényként maradtunk meg magyarnak, embernek, európainak. Ezek alapértékek: nem szélsőség és nem fajelmélet, hanem megtartó emberiség és szeretet, család- és nemzetvédelem!

A probléma tehát nem velünk van, hanem azokkal, akik mindezt megkérdőjelezzik!

Nekünk nem megosztottságból kell közösséget teremtenünk, mert nem megosztottak, hanem csak legfeljebb néha idegen szándékból összezavartak, összeugraszottak, sötétségben és ködben tévelygők vagyunk. Mert vannak idegen lelkű bajkeverők, akikkel többé soha nem kellene közösködnünk, amíg be nem ismerik vétkeiket és nem térnek az emberség, az emberi értékek természetes útjára. Ha nem teszik, akkor nem kár a veszteségért, csak magukat hibáztathatják kárhozatukért. De nem engedhetjük meg, hogy bármikor is beleszólhassanak népünk életébe pénzükkel, hazugságaikkal vagy elkápráztató ígéréteikkel.

Van egy jelentős félrevezetett tömeg is, amely a csábítások, ígéretek és kísértések csapdájába tévedt, megfélemlítve emberi küldetéséről, magyar testvéreiről, az apai és anyai otthonról, családról, hitről, hagyományról, nyelvről és kultúráról. Ezek, akik már gyermekkoruktól elveszettek, kismizmizettek és kitagadottnak érzik magukat, mert nem kaptak igaz útmutatást, csak mediális maszlagot vagy hazug történelmet, akikről már József Attila is döbbenetesen kegyetlen láttelepet készített: az apátlan, anyátlan, istentelen és hazátlan, szerető társ és szeretet nélküli, még a legtermészetesebb biológiai létében és nemében is veszélyeztetett húszévesek nemzedéke, akiknek a felkínált tiszta szívét, ha nem vesszük őket észre, nem adunk nekik esélyt a közösségünkben, akkor a Sátán karmai közé kerülnek (anyagi hajsza, becstelen élet, bűnözés, önpusztító mámorba és kábulatba menekülés). És a társadalom gondjai, bajai azzal nem oldódnak meg, ha a bűnözőket elzárják vagy felakasztják. Nyomukban csak szaporodnak a bajok, és pusztuláshoz vezet a hazugságra épített társadalom gondatlansága, elszabadultsága és otthontalansága. És akkor valóban halált hozó füvek teremnek a sírokon, mert a holtakat követő nemzedék már csak erre lesz képes.

Erre a megtévesztett ifjúságra, tévelygő és értékeit vesztett vagy vesztő tömegre kell, kellene jobban odafigyelni és vigyáznunk, mielőtt végleg a báránybőrben tetszelgő ordas farkasok áldozataivá válnának! Fizikai és lelki értelemben egyaránt. Mert ők a jövő magyar népe!

A XX. század az egységes világképet megtartó istenhit tagadásának és megtagad-tatásának az évszázada volt, ami azzal járt, hogy az emberek ezáltal önmaguk emberi arcát dobták el vagy tagadták meg. Ebben a világban az anyagi önzés, a haszonelvű gátlástalanság lett az úr, amely eltapos és szétmorzsol emberi lelkeket, családokat, közösségeket, nemzeteket, népeket és országokat is. A két világháborút és a több száz helyi háborút is a haszonélvező pénzvilág mozdítótervezték el, amelynek táptalaját a materialista és liberális, majd kommunista és fasiszta istentagadással készítették elő. Amelyekhez mindig találtak bedobható koncot a marakodásra (legyen az faji, vallási, nemzeti, területi vagy kitalált ellentét). És találtak (vagy szerveztek) összeugraszható hatalmakat, kormányokat vagy érdekcsoportokat, amelyek ilyenkor magas kamatra vesznek fel hiteleket (kitől is?) a fegyvervásárláshoz (kiknek a gyáraiból?).

Csak nézzük meg, ki húzott belőle hasznot, és kövessük a pénz útját. És mindig találunk (vagy csinálnak) jó ürügynek számítható követelőző szélhámosokat, akik szeretnek beülni mások helyére, vagyonába, házába, elfoglalni mások földjét, országát, akik majd a megkapott ajándékért cserébe bábormányaik élén örökös hálára kötelezve aláztos és feltétlen kiszolgálói és kamatfizetői lesznek a pénzvilág mikulásainak. Nem másért, hanem ezért kellett előre eltervezett módon Magyarország rossz és gonosz híret kelteni a nyugati világban, hogy később indokoltnak láttassák a megbüntetését. Úgy tettek, mintha a kis népek önrendelkezési jogát támogatnák, de valójában véres hentesek módjára befektetési gazdasági területekre osztották el a Szent Korona országának kétharmadát. Nem volt szó sem önrendelkezésről, mert színmagyar tömböket csatoltak el megkérdezés nélkül, sem történelmi jogokról, mert akkor figyelembe kellett volna venni, hogy 1849-ben a „művelt nyugat” közreműködésével vagy hallgatólagos beleegyezésével a Habsburgok felszámolták a Magyar Királyság önállóságát és függetlenségét. Csakis a gazdasági és katonai stratégiai szempontokat, nyersanyagot, ásványi kincseket, termőterületet, gyárakat, vasutakat, közlekedési gócpontokat vettek figyelembe – mindezt a maradékország rovására, amit ezzel hálálra is ítélték, mint egy cserbenhagyásos gázolás áldozatát, hogy elvérezzen...

A legnagyobb bűnünk rosszakaróink szemében az, hogy nem pusztultunk bele! S legfeljebb három millió koldus, de nem 10 millió halott volt az ára. A jellemtelen megszálló rablónépek máig örvendeznek a magyar föld hasznának és a magyar rabszolgák munkájának. Ám amikor lenéznek bennünket, magukat veszejtik el, amikor gyaláznak, akkor önmagukat minősítik, amikor gyermekeiket hazug történelemre tanítják, akkor a jövőjüket rontják meg.

Pedig ezek a kisstílusú tolvajok is csak áldozatok, mert csupán lépre csalt cselédek a nagy rablóvezérek markában. Viszont elhittették velük, és végül ők is önmagukkal, hogy a megszerzett konc révén valakikké lettek: ezért olyan magabiztosak, gőgösek, önteltek, beképzettek és gátlástalanok, mert abban a megtévesztésben élnek, hogy övék az ország, a hatalom és a dicsőség, és hogy ezért betilthatnak zászlót, himnuszt, nyelvet, vallást, hitet, történelmet. Elvehetnek templomot, temetőt, iskolát! Azt képzelik, ha átírják a történelemkönyveket, azzal átírják a történelmet is. Azt gondolják, ha a Pokolra kiírják, hogy Mennország, attól minden szépre és jóra fordul. Olyanok ők, mint az ügyefogyott biciklitolvaj, ha átfesti a lopott holmit, átírja a gyártási számot, és ő ül rajta, akkor az már az övé, és soha senki nem követelheti azt vissza, mert a nagykutyaiktól kapta. Ezért áldozatok ők is, mert a sötétségben csak azt látják, amit pislákoló szellemi mécsesük meg tud világítani, de amikor eljön a teljes megvilágosodás, attól majd megvakulnak, s örök sötétség borul emlékezetükre, mint oly sok hódítóval is megtörtént már ezen a tájon. Mennyi nép járt már ezen a területen az elmúlt másfél ezer évben, de csak mi maradtunk meg tartósan és folyamatosan, hol kisebb, hol nagyobb teret belakva.

Megmaradtunk, mert mi itthon vagyunk, mert ez az isteni örökségként kijelölt otthonunk, hazánk: a bölcsőtől a sírig. Amit rendületlen hittel és hűséggel védünk és őrzünk.

Hiába neveztek ki minket bűnbaknak már a háború előtt a nagyhatalmak, és hiába ásták meg aljas indokkal Magyarország sírját, mégis nekünk kell majd végignéznünk az ő temetésüket. Mert hol van már a gögös angol gyarmatbirodalom, hová tűnt a francia nemzet büszkesége, mivé lett a felmagasztalt amerikai demokrácia hitele?! Eltűnt, elkopott, korrumpálódott, elkutyult! És hol vannak a tatár, oszmán, osztrák, német és szovjet hódító seregek immár? Így kell eltűnnie a megnyomorító román, szerb, cseh és ukrán megszállás nyomainak is!

Eddig minden önkényes hatalom belebukott a győzelmébe, mert megtagadták az alázatot és az isteni rendet, és önmagukat akarták a világ urává tenni. Pedig emberi erővel istenné nem lehet senki, de isteni erővel emberré lehetünk, csak hinnünk és akarnunk kell. Népünk számára mindig ez mutatott kiutat. Zrínyi is ezt hirdette, Rákóczi is ezt tűzte zászlajára a hazáért és szabadságért vívott küzdelemben.

Az összetartozás, az együvé tartozás, a valahová és valakikhez tartozás érzése egészségvédő tényező is, erősíti az ellenálló képességet, ezért lenne kívánatos népünk lelki egészségét és EGÉSZ-SÉGÉT minél hatékonyabban táplálnunk. Ehhez meg kell tisztulnunk lélemben is. Meg kell szabadulnunk az idegen lelkű megtévesztő és megosztó fogalmaktól is! És mindjárt könnyebb lesz! Mert nincs sem baloldal, sem jobboldal! Ezt az ostoba politológiai csőbehúzást olyanok találták ki egy párizsi nagypáholyban, akik ezzel akarták megvezetni, kismizmizni és lelke velejéig uralni a francia népet. Ez jó kétszáz év alatt olyan jól sikerült, hogy lassan immár francia nemzetről nem is beszélhetünk, mert ebben az agyalágyultságban elvesztették szellemi immunitásukat, nemzeti védekező képességüket. És a nemzetvédelmet jelentő nacionalizmus szót megbélyegzőleg használják a más nemzetet és népet gyűlölő sovíniszta kifejezés helyett. Nem minden aljas szándékot nélküli ez a fogalomzavar. Immár a keresztény, a férfi és nő, a család és nemzet szó is tilalmi vagy kerülendő szavak közé kerül. És Európa cinkos módon hallgat, behódol ismét ugyanazon falánk, mohó és gátlástalan gengsztereknek, akik Triantont is eltervezték.

Nincs sem jobb- sem baloldali emberi vagy politikai értékrend! Mert az emberi értékeket és emberi viszonyokat nem lehet horizontálisan, vagyis vízszintesen megítélnünk, mint valami tápláló humuszt vagy a kiterített halottat. Az emberi értékrend úgy rendeződik, ahogy a költői kép pontosan mutatja: „Alattad a föld, fölötted az ég, benned a létra.” Ettől teljes az emberi lét! Tehát függőlegesen: a Pokol mélységes bugyrai és az Ég magassága között bennünk vannak a létrafokok. És az értékelésnél nem csak az számít, hogy melyik fokán állunk éppen, hanem

főleg az, hogy merre, milyen irányban nézünk és haladunk. Fölfelé az isteni rend, a mérték, szeretet és emberség irányába. Vagy pedig lefelé a sátáni gonoszság, önzés, képmutatás, csalás, harácsolás, hatalomvágy, gőg és beképzeltség, telhetetlenség, becstelenség és kárhozat felé. Nem az a kérdés leginkább, hogy hol állunk, mert az lehet mások döntésének az eredménye is, hanem az, hogy mi a célunk, merre haladunk, merre nézünk, milyen értékek fontosak számunkra!!! Mert a legnagyobb mélységből is van kilábalás, van megtérés, elérhető az üdvösség, ha nyitott, tiszta szívvel és lélekkel, szerető emberséggel, jószándékkal, elszántsággal és kitartó akarattal vágunk neki. De a legmagasabb fokról is mélységbe zuhanhat, akit elvakít a pénz, a hatalom, a rang és a semmittevés, és akit a mulandó anyagi világ elcsábít, rabul ejt, elkápráztat, magával ragad.

Ha ezeket meglátva, ilyen szemmel nézzük a társadalmat, népünket, akkor talán több testvérre és kevesebb ellenségre találunk népünk soraiban. Akkor mindjárt könnyebb az együttműködés, az egymásra találás, egymás valós értékeinek megbecsülése.

Ha egyre többen felismerjük, hogy álmaink és céljaink közösek, mert valóban értékesek, akkor ezek megvalósulása is reményteljesebb. Amikor harangszót halunk, az jelenthet halált és temetőt, de jelezhet feltámadást is.

Amikor Trianonra és szétszakítottságunkra emlékezünk, akkor fel kell ismerünk minden akadályt, ami elválaszt, elfordít vagy eltakar egymástól. Hogy közös erővel kimondhassuk, kérjük, követeljük, az igazságosság és méltányos elbírálás alapján a hazugságok és igazságtalanságok felülvizsgálatát, s az erkölcsi jóvátétel (az igazság deklarálása) után az egyéb kártételek után járó kárrendezést!!!!

100 éve gonosz mostohák karjaiba löktek minket is a Felvidéken, de mi nem mondtunk le arról, hogy visszatérjünk édesanyánk kebelére. Mert mindenkinek csak egy édesanyja van, s tudjuk, hogy él, visszavár minket minden égtáj felől, hogy egy test és egy lélekként lehessünk magyarok Magyarországon, a Szent Korona Országában. Ennek egyetlen útja a bűnös szerződések leleplezése és felmutatása, a határok eltörlése, az önrendelkezési jog teljes megadása.

Nem elutazással vagy elköltözéssel szeretnénk visszakerülni eredendő alanyi jogainkba, hanem területtel együtt. És mi tudjuk: édesanyánk vár, nem tagadott meg, nem mondott le rólunk, és szeret minket! Mi is hazára, otthonra, gyermekeit szerető és gondoskodó édesanyára vágyunk szülőföldünkön! Ami nem bűn, hanem az emberi lét legtermészetesebb vágya. Mert „nem vagyunk árvák, van Édesanyánk!”. És velünk az Isten!

Joggal várjuk el Európától, hogy hajoljon meg a magyar nemzet nagysága előtt! Tartoznak nekünk ennyivel!

Már a déli harangzó is elmondhatja, hogy miért!